

Вернісаж Валентини Безини

Для когось із наших земляків це ім'я стане відкриттям. Для освітян Заріченської школи й численних її вихованців – щирим спомином про талановиту й наділену особливим шармом жінку, вчительку, митця. Вона народилась і виросла на Мінщині, в Білорусі. Але на два десятки літ доля намірно пов'язала пані Валентину із нашим Заріччям. Та й чи лише на два?

Коли спогляди про той час не полишають жінку і досі.
Гість рубрики – відома білоруська художниця Валентина Анатоліївна Безина.

Після закінчення восьми класів Весейської середньої школи Слуцького району, жага до мистецтва, любов до живопису привели юну Валентину в Мінське художнє училище імені А.Глебова. Вона навчалась у досвідчених педагогів Калужного, Васильєва, Дубаря, Глазової. Керівником дипломної роботи талановитої студентки був не менш талановитий викладач, митець А.Малишевський. 1978 рік – особливий в житті Валентини. Саме від нього починає свій відлік її життя і творча діяльність на Заріччєнщині. Двадцять років, у яких вмістились радість, визнання, розчарування, біль, сімейна драма. Роки, повінчані коханням, народженням дітей, любов'ю вихованців, повагою колег. Вона навчала заріченських школярів не лише основам образотворчого мистецтва, вона вчила їх в звичайному бачити незвичайне, відчувати красу навколишнього світу.

Валентина Анатоліївна полишила в наших серцях найкращі спогляди про себе, - згадує одна з

даровано зустріч зі справжнім митцем.

Сплікування з Валентиною Анатоліївною видається теж на диво цікавим. Щоправда, моя співрозмовниця доволі стримана в своїх емоціях, судженнях, що не завжди притаманно людям творчим. Зазвичай, вони надто імпульсивні. А пані Валентина спокійна, врівноважена натура. В її спогадах – лише світлі миттєвості. Й понині вона вважає, що на Поліссі живуть найдобріші, найцірніші, не зіпсовані цивілізацією люди. Після повернення в Білорусь Валентина Анатоліївна стала працювати вчителем образотворчого мистецтва і креслення у Весейській середній школі, поблизу Слуцька. За період плідної праці відзначена Подякою обласного виконавчого комітету. На даний час вона – керівник районного методичного об'єднання вчителів образотворчого мистецтва.

Якби я не наважилась різко змінити своє життя – мої мрії полишилися би нездійсненими, - розповідає Валентина Анатоліївна. За цей час написано дуже багато

всеодно, що поділитись своїм здоров'ям. Продаю-ться лиш ті картини, які пишуться на замовлення. Для мене мистецтво стало порятунком душі. Кожен раз, коли всадаюся за мольберт, відчуваю, щось оптимістичне, незбагненне, те, що допомагає жити. Не раз і не двічі мене запрошували стати членом Спілки художників Білорусі. Відмовилась. Не бачу в тому сенсу. Заради користі? Я некористолобна. А вже Спілка – це якісь рамки, канони. А мій девіз по житті: "Жар-птиці зграями не літають". Якщо розповідати про сім'ю – то моя сім'я – це мої діти. Старша донька будівельних факультетах у

образотворчого мистецтва, вона вчила їх в звичайному бачити незвичайне, відчувати красу навколишнього світу.

- Валентина Анатоліївна полишила в наших серцях найкращі спогоди про себе, - згадує одна з учениць вчительки Людмила Котович. - Вона - надзвичайно хороший вчитель, висококваліфікований і принциповий спеціаліст. Це дуже імпонувало нам, її учням. А ще - вона запам'яталась своїм особливим природнім шармом і жіночою красою.

- 14 років тому, в силу обставин, що склались, Валентина Анатоліївна повернулася на Батьківщину в Білорусь, - розповідає директор Заріченської ЗОШ Любов Стрілкова. -

Кілька років тому Валентина Анатоліївна приїздила на зустріч з випускниками школи. Завдяки Інтернету ми отримали змогу переглянути її роботи, виставлені в Спільці білоруських художників. Знаємо, що в картинній галереї міста Слуцьк проходила персональна виставка робіт пані Валентини. Тож щиро пишаємось її успіхами.

Впродовж кількох годин й собі переглядаю роботи художниці. Вражають майстерністю, довершеністю ліній й тим незвичайним світлом, яким наповнена кожна картина. Відчуття таке, що виконані ці роботи найтоншими порухами душі. Вернісаж Валентини Беззуби чарує зір, викликає шквал емоцій й не полишає байдужим. Розумієш, що тобі

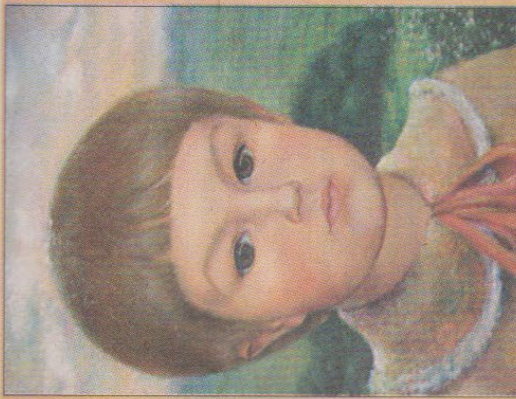
нання вчителів образотворчого мистецтва.

- Якби я не наважилась різко змінити своє життя - мої мрії полишилися би нездійсненними, - розповідає Валентина Анатоліївна. За цей час написано дуже багато картин. На персональній виставці в Слуцьку було представлено 42 роботи - це копії відомих картин різних художників - Рубенса, Да Вінчі, а також авторські картини й портрети моїх рідних. Пишу пейзажі, жанрові романтичні композиції, портрети. Основний час для творчості - ніч. Тоді приходиться особливо нахненню. Для мене картини, як діти: всі різні і всі однаково любими. Те, що пишу для душі - ніколи не продам. Це

мовилась, не очу в тому сенсу. Заради користі? Я некористоловна. А вже спілка - це якісь рамки, канони. А мій девіз по житті: "Жар-птиці зграями не літають". Якщо розповідати про сім'ю - то моя сім'я - це мої діти. Старша донька Наталя, зять, онука Настуся - вона відвідує художню школу. Син Іван, невістка, онук Кирилко - вчиться майже на відмінно. Молодша донька Антоніна - студентка третього курсу Білоруського політехнічного університету, енергетичний факультет, будівництво атомних і теплових станцій. Сім'я велика і дуже дружна. Живемо в селі з дуже гарним благоустроєм, за 4 кілометри від Слуцька. У 2006 році мені господарство виділили котедж зі всіма

оубає. Серед моїх випускників багато талановитих людей. З радістю згадую заріченську Наталю Балабушко - чудова художниця. Чимало моїх учнів навчається в архітектурних вузах, на будівельних факультетах. У житті воно набагато практичніше, ніж заняття живописом. Мрію побачити світ, побувати в знаменитих музеях. Пригадую своє дитинство, сповнене турботами не лише шкільними, а й домашніми. Хотілось змін і хотілось мати надійний побут. Нинішнє життя суттєво різниться від того, що було колись. Але воно було. Я щиро дякую заріченцям за пам'ять про мене. Цей вернісаж - для вас.

Галина ГАВРИЛОВИЧ

Наталочка, Олія

Да Вінчі "Дама з горностаєм"

Тося, Акварель

Ангел